

Левски, той пише: "Стоян утиде в Галац при г. Рафаила Танасуф и той гу приготвел и ги испрател прис Сакче."¹⁶

Интересен е и въпросът откога датира познанството на Р. Атанасов с В. Левски. Тъй като и двамата са участвали във Втората българска легия, логично е да се предположи, че приятелството им води началото си от 1867 - 1868 г. Името на Р. Атанасов може да се свърже, според мен, и с първата обиколка на Левски в България, която започва от Турну Мъгуреле през декември 1868 г. на път за Цариград. Едно от оскъдните сведения за тази обиколка и за отпътуването на Левски от Цариград към българските земи е писмо на неизвестен българин от Галац с дата 5 февруари 1869 г. до негови приятели в Букурещ. В него галацкият деец отбелязва: "Писах ви на 25 прошл. /т.е. през януари - б.м.Н.Ж./ и ви известих за благополучното пристигване на Дякон Левски в Цариград и, че същия ден тръгнал за Румелия."^{16а}

Кой може да е авторът на това писмо от Галац, съдържащо ценна и без съмнение секретна информация за мисията на В. Левски? По онова време доверено лице в Галац /където Левски може би се е отбил на път за Цариград/ е бил Георги Димитров - Казака, карловец по произход. Но той през този период често пребивава и в Тулча, поради което смятам, че най-вероятният подател на въпросното писмо от Галац ще да е Рафаил Атанасов, приятел и съратник на Левски от приключилата неотдавна Втора българска легия в Белград. Р. Атанасов е близък негов сподвижник и през следващите години, поради което с основание за едно от допустимите предположения може да се приеме, че зад автора на писмото от Галац се крие тъкмо Р. Атанасов - доверено лице, на което Левски е открил целта на мисията си и плана на своята обиколка в България.

Разполагаме и с други свидетелства на съвременници, които допълват предатата ни за активното участие на Р. Атанасов в националнореволуционното движение по времето на В. Левски и ни посочват факти за преки връзки между него и галацкия родолюбец. Много категорични в това отношение са спомените на стария печатар и книжовник Димитър Паничков, който живеел по това време в съседния румънски град Браила. "Тогава, преди да го уловят - разказва Паничков, - Дякончето ходеше по Галац и Букурещ. В Галац квартируваше у Рафаила Атанасов, у когото имаше и малко пари. После дохожда у дома една вечер, преспа и замина на Букурещ при Каравелова. Подир неделя пристигна и Ботев, придружен с Горанова, карловец. Те мислеха, че ще заварят у дома Левски, но само ношуваха една вечер у дома и заминаха за Букурещ да стигнат Дякончето."¹⁷

От друга страна Ст. Заимов загатва по свои впечатления за твърде обтегнати взаимоотношения между Р. Атанасов и Хр. Ботев през този период, породени от това, че тогава, както отбелязва мемоаристът, Хр. Ботев бил по преценката на някои съвременници главатар на "вагабонска шайка", която посегнала към търговските каси на някои галачани, в това число и тази на Р. Атанасов.¹⁸

Отзивчивостта на Р. Атанасов към народните дела не намалява и в годините на унии и застой в освободителното движение, какъвто е периодът след гибелта на В. Левски. Пак П. Хитов свидетелствува твърде категорично в това отношение. Кога-